

EVROPSKI DRŽAVLJANI IN INTELKTUALNA LASTNINA: ZAZNAVANJE, OZAVEŠČENOST IN VEDENJE – 2020

POVZETEK

NOVEMBER 2020

EVROPSKI DRŽAVLJANI IN INTELEKTUALNA LASTNINA: ZAZNAVANJE, OZAVEŠČENOST IN VEDENJE 2020

POVZETEK

NOVEMBER 2020

Kazalo

Predgovor	4
Povzetek	5
Intelektualna lastnina – Ozaveščenost in mnenja	5
Ponarejeno blago – Mnenja in uporaba	6
Piratske spletne vsebine – Mnenja in uporaba	8

PREDGOVOR

Ta posodobljena obsežna študija o tem, kako državljani EU zaznavajo pravice intelektualne lastnine, je za vse države EU edinstven načrt za opredelitev odnosa in ravnanja na področju ponarejanja in piratstva.

V primerjavi s predhodnima raziskavama, ki ju je urad EUIPO opravil v letih 2013 in 2017, v svoji tretji izdaji kaže postopno, a spodbudno spremembo v razumevanju in odnosu.

Ta študija, opravljena na ravni EU, tako kot v predhodnih izdajah potrjuje, da se velika večina državljanov strinja, da je pomembno, da je tistim, ki vložijo čas in denar v inovacijo, zagotovljeno varstvo njihovih pravic ter da so plačani za svoje delo.

Tokrat je opaženo veliko večje spoštovanje do dela umetnikov in ustvarjalcev. Poleg tega ljudje vse večkrat navedejo, da bolje razumejo pravice intelektualne lastnine, kar je pomembna ugotovitev, saj tisti, ki te pravice razumejo, te očitno manj pogosto namerno kršijo.

Nekoliko se je zmanjšal delež namernih nakupov ponaredkov, in sicer s 7 % na 5 % in namernega piratstva z 10 % na 8 %. Mladi so še naprej največja skupina, ki kupuje ponaredke in nezakonito prenaša vsebine, kar kaže, da je treba tukaj delo okrepiti, zlasti ker ta skupina vključuje največje uporabnike interneta. Hkrati se še naprej povečuje trend zaznavanja, da je kupovanje ponaredkov škodljivo za podobo ljudi – v tej študiji se je ta delež z 12 % povečal na 17 %.

Čeprav se študija ne spušča v to, zakaj se zdaj ponaredki zaznavajo bolj negativno, je ta trend verjetno okrepil silovit odziv javnosti na ponarejena zdravila in osebno varovalno opremo med krizo zaradi COVID-19.

Glede prenašanja vsebin so ljudje zdaj bolj pripravljeni plačati za zakonite vsebine, zlasti če so dane na voljo po razumni ceni. Ta sprememba je morda delno povezana z večjo razpoložljivostjo zakonitih virov. Za zakonite vsebine ljudje plačujejo več, saj so vse bolj kakovostne in raznolike. Pogosteje tudi preverijo, ali so spletna mesta, ki jih uporabljajo, zakonita ali ne.

Te spremembe in razlogi zanje si zaslužijo podrobnejšo preučitev, to posodobljeno poročilo pa bo še naprej pomemben vir za raziskovalce, strokovnjake na področju intelektualne lastnine in oblikovalce politike.

Podrobnosti bodo deležnikom na nacionalni ravni pomagale v boju proti kaznivim dejanjem na področju intelektualne lastnine, za urad EUIPO in v EU na splošno pa bodo zagotavljale merilo za oblikovanje prihodnjih strategij za ozaveščanje javnosti.

POVZETEK

V tem poročilu so predstavljene ugotovitve študije, opravljene leta 2020, z naslovom „Evropski državljani in intelektualna lastnina: zaznavanje, ozaveščenost in vedenje“ (študija o zaznavanju pravic intelektualne lastnine, opravljena leta 2020). Glavni cilj te študije je zbrati znanje o tem, kakšen odnos imajo Evropejci do intelektualne lastnine, koliko spoštujejo te pravice in kako na splošno zaznavajo pojem intelektualne lastnine. Natančneje, študija se uporablja kot orodje za spremljanje javnega mnenja glede:

- 1) splošnega poznavanja in zaznavanja intelektualne lastnine;
- 2) ozaveščenosti o pomenu intelektualne lastnine in škodi, ki jo povzročijo kršitve;
- 3) ponarejenega blaga in piratskih spletnih vsebin ter razlogov, da se kupijo ali uporabljajo (ali ne);
- 4) razpoložljivosti in kakovosti ponudbe zakonitih spletnih vsebin na ravni Evropske unije (EU) in nacionalni ravni.

S prebivalci EU, starimi 15 let ali več, je bilo skupno opravljenih 25 636 razgovorov. Vprašalnik je bil v glavnem enak kot v prejšnji študiji, da se omogočijo primerljivi rezultati. Za dodatno preučitev odnosa med zaznavanjem in vedenjem so bile v vprašalnik vključene spremembe.

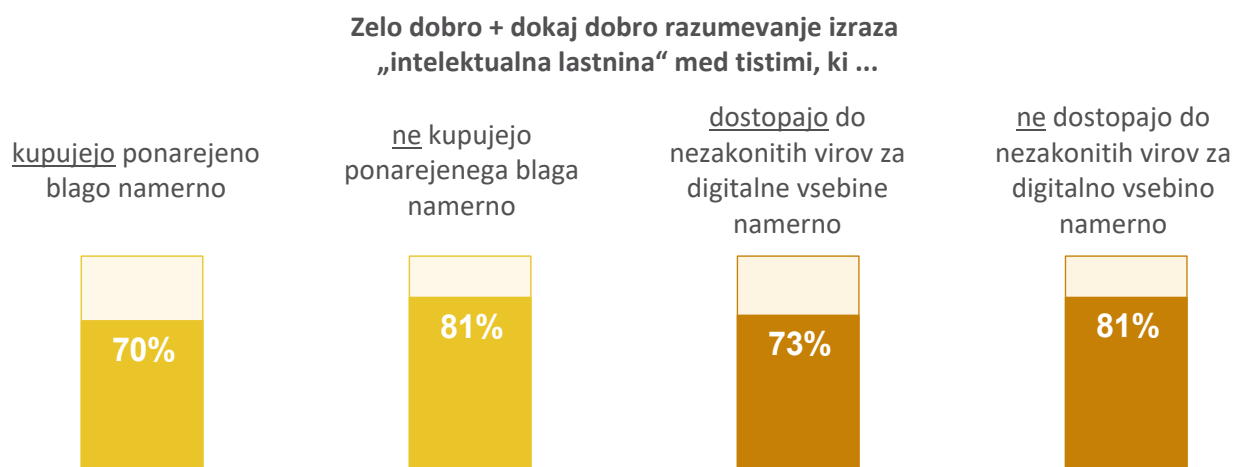
INTELEKTUALNA LASTNINA – OZAVEŠČENOST IN MNENJA

Razumevanje pojma intelektualne lastnine je visoko. Večja verjetnost je, da pojem zelo/precej dobro razumejo tisti, ki ne kršijo pravic intelektualne lastnine, kot tisti, ki jih s svojim ravnanjem kršijo.

Subjektivno razumevanje pojma „intelektualna lastnina“ je še vedno visoko pri 80 % (2 odstotni točki več kot v študiji iz leta 2017), čeprav se je to med državami zelo razlikovalo. Najmlajši anketiranci tako kot v predhodnih dveh študijah izkazujejo najmanj subjektivnega razumevanja intelektualne lastnine v primerjavi s starejšimi starostnimi skupinami (71 %).

Ozaveščenost o intelektualni lastnini je precej pod povprečjem med tistimi, ki so namerno kupili ponarejeno blago (70 %) ali dostopali do piratskih spletnih vsebin (73 %), kar nakazuje, da jo tisti z nizkim razumevanjem intelektualne lastnine bolj verjetno kršijo.

Razumevanje pojma intelektualne lastnine in njeno kršenje

Tako kot leta 2017 je skoraj splošno pravilo, da ljudje v Evropi priznavajo pomen varstva intelektualne lastnine, čeprav redki v tem vidijo korist za ljudi, kot so sami. Čeprav se lahko varstvo intelektualne lastnine razume kot nekaj, kar koristi predvsem slavnim izvajalskim umetnikom in velikim podjetjem, se je podvojilo število tistih, ki menijo, da varstvo intelektualne lastnine najbolj koristi ustvarjalcem umetniške vsebine.

Pomen varstva intelektualne lastnine je priznan v celotni Evropi. Enotno mnenje (98 %) je, da je pomembno, da se izumiteljem, ustvarjalcem in umetnikom omogoči, da zaščitijo svoje pravice ter da so plačani za svoje delo, kot je bilo ugotovljeno tudi v prejšnji študiji (97 %). Podobno je mnenje o vlogi intelektualne lastnine v gospodarski stabilnosti še naprej ustaljeno, saj se jih 73 % strinja, da bi brez nadaljnega varstva intelektualne lastnine zavladal gospodarski kaos.

Čeprav je lahko zaznavanje pomena varstva intelektualne lastnine visoko, redki Evropejci (4 %) menijo, da intelektualna lastnina koristi predvsem ljudem, kot so oni. Številni še vedno menijo, da intelektualna lastnina koristi predvsem „eliti“, kot so slavni umetniki in velika podjetja – čeprav se je zaznavanje, da imajo korist velika podjetja, od zadnje študije znižalo za 9 odstotnih točk.

Poleg tega se je delež Evropejcev, ki mislijo, da intelektualna lastnina najbolj koristi ustvarjalcem umetniških vsebin, podvojil z 10 % leta 2017 na 20 % leta 2020, čeprav je treba poudariti, da sta bili leta 2020 temu vprašanju dodani dve kategoriji („avtorji/pisatelji“ in „filmski ustvarjalci“). Skoraj nihče ni menil, da intelektualna lastnina ne koristi nikomur (2 %).

Komu varstvo intelektualne lastnine najbolj koristi?(¹)

Slavnim izvajalskim umetnikom	21 % (0)
Ustvarjalcem umetniških vsebin	20 % (+10)
Velikim podjetjem	15 % (-9)
Potrošnikom, kot ste vi	4 % (-1)

PONAREJENO BLAGO – MNENJA IN UPORABA

Večina meni, da ponaredki negativno vplivajo na gospodarstvo z vidika podjetij in zaposlitev.

Evropejci se pogosto zavedajo negativnih vplivov ponarejenega blaga na gospodarstvo ter zdravje in varnost. Ekonomski argument proti kupovanju ponaredkov ima še naprej največjo težo – leta 2020 se jih 83 % strinja, da kupovanje ponarejenega blaga uničuje podjetja in zaposlitve.

Še naprej se zavračajo utemeljitve, na podlagi katerih bi bilo kupovanje ponarejenega blaga sprejemljivo.

Tako kot leta 2017 se večina Evropejcev ne strinja z argumenti, ki upravičujejo nakup ponarejenega blaga. Zelo malo državljanov EU meni, da obstajajo utemeljeni razlogi za kupovanje ponarejenega blaga. Na primer, samo 15 % Evropejcev se „popolnoma“ ali „delno“ strinja, da je kupovanje ponarejenih luksuznih izdelkov sprejemljivo. To neodobranje kupovanja ponarejenega blaga se je od zadnje študije nekoliko povečalo, vendar pa ni enako med vsemi demografskimi skupinami. Mladi (mlajši od 24 let) se pogosteje strinjajo z utemeljitvami za kupovanje ponarejenega blaga, saj se 30 % teh mladih „strinja/delno strinja“,

(¹) Vir: Vprašanje 2: Komu po vašem mnenju varstvo intelektualne lastnine najbolj koristi? (skupna baza; n = 25 636). VPRAŠANJE GLEDE TRENDIA.

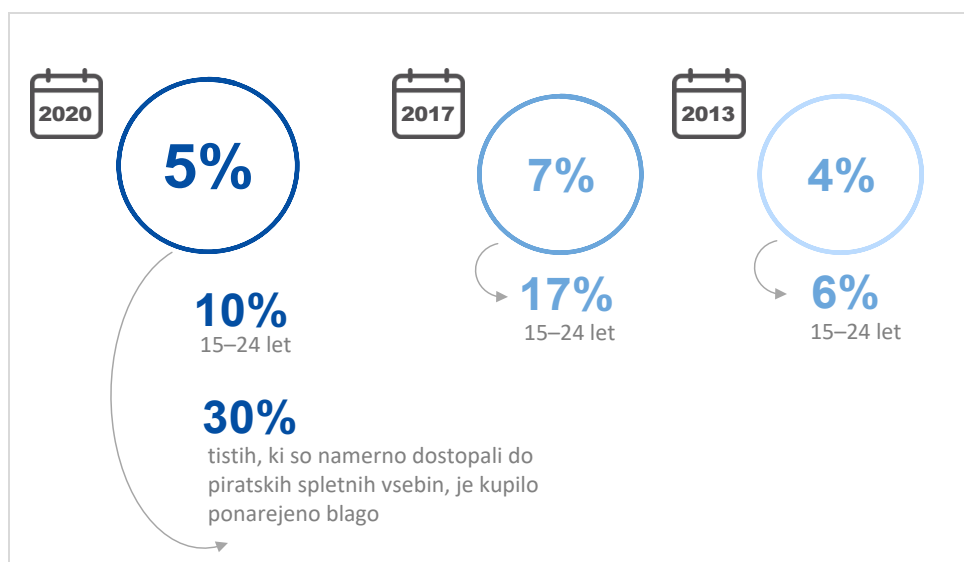
da je sprejemljivo kupiti ponarejene luksuzne izdelke, kar je dvakrat več od povprečja populacije EU. Iz te demografske skupine jih 37 % meni, da je kupovanje ponaredkov sprejemljivo, če je cena izvirnega izdelka previsoka, od vseh anketirancev je takih 24 %.

Redki so priznali, da so namerno kupili ponarejeno blago, kar je v skladu z ugotovitvami iz leta 2013. Tisti, ki so kupili ponaredke, se veliko pogosteje strinjajo s trditvami, ki to utemeljujejo kot sprejemljivo.

Tistih, ki so navedli, da so kupili ponarejeno blago, je malo. Delež Evropejcev, ki so priznali, da so v zadnjih 12 mesecih namerno kupili ponarejeno blago, se je nekoliko zmanjšal, in sicer s 7 % leta 2017 na 5 % leta 2020, kar je bolj v skladu s številko iz leta 2013 (4 %).

Tako kot v predhodni študiji mlajši pogosteje priznajo, da so namerno kupili ponaredke – to jih je priznalo 10 % v starostni skupini od 15 do 24 let, kar je dvakrat toliko, kot znaša evropsko povprečje. Kupovanje ponaredkov in dostopanje do piratskih spletnih vsebin sta povezana, saj je 30 % tistih, ki so namerno dostopali do piratskih spletnih vsebin, kupilo ponarejeno blago.

Namerno kupovanje ponaredkov ⁽²⁾

Tisti, ki priznajo, da so namerno kupili ponaredke, pogosto navedejo, da je to mogoče utemeljiti. Dve tretjini (64 %) tistih, ki so navedli, da so namerno kupili ponaredke, menita, da je to sprejemljivo, kadar je cena izvirnega in pristnega izdelka previsoka. Samo nekoliko manj (58 %) tistih, ki so namerno kupili ponaredke, meni, da je to sprejemljivo, kadar izvirni izdelek ni (ali še ni) na voljo, kjer živijo.

V skladu z zadnjo študijo se je precejšnja manjšina vprašala, ali je tisto, kar so kupili, pristi izdelek ali ponaredek. Še naprej je majhen tudi delež nakupov ponaredkov zaradi zavajanja.

Tretjina Evropejcev (33 %) se je v zadnjih 12 mesecih vprašala, ali je izdelek, ki so ga kupili, izviren ali ne, kar je manj kot leta 2017, ko je bilo takih 37 %. Približno 1 od 10 (9 %) je bil v predhodnem letu zaveden v nakup ponaredkov, številka, ki je od leta 2017 ostala bolj ali manj nespremenjena (-1 odstotna točka). Ugotoviti je mogoče preveliko zastopanost mladih med tistimi, ki so kupili ponaredke, ker so bili zavedeni -12 % v primerjavi z 9 %, kolikor znaša povprečje.

⁽²⁾ Vir: Vprašanje 4 a: Kaj od naštetega ste naredili v zadnjih 12 mesecih? – Namenoma kupili ponaredke (skupna baza, n = 25 636). VPRAŠANJE GLEDE TRENDA.

Stroški so pomembni, vendar se je njihov pomen razloga za prenehanje kupovanja ponaredkov zmanjšal. Škoda za ugled je pomembnejši odvračilni dejavnik kot v predhodni študiji.

Razpoložljivost cenovno dostopnih pristnih izdelkov je še naprej glavni razlog, zaradi katerega bi se uporabniki ponarejenega blaga odpovedali tej navadi; približno polovica (52 %) tistih, ki kupujejo ponaredek, je navedla, da bi jih to ustavilo. Razpoložljivost cenovno dostopnih izdelkov je zdaj v absolutnem smislu manj pomemben dejavnik za prenehanje kupovanja ponarejenega blaga kot leta 2017 (–10 odstotnih točk), čeprav je še vedno najpomembnejši. To velja za vse socialno-demografske skupine. Za mlade je tveganje kazni pomemben dejavnik za prenehanje kupovanja ponaredkov, saj je to navedlo 46 % mladih, starih od 15 do 24 let, ki so kupili ponaredek.

Škoda za ugled je v primerjavi z letom 2017 prepričljivejši dejavnik, saj je več anketirancev (17 %; +5 odstotnih točk), ki so namerno kupili ponaredek, navedlo, da bi zaradi škode za ugled prenehali kupovati ponaredek.

Razlog za odločitev o nenakupu ponaredkov je tudi cenovna dostopnost. Razumevanje škode, povzročene proizvajalcem, zaposlitvam in gospodarstvu, je dejavnik, ki je pomembnejši za tiste, ki ne kupujejo namerno ponarejenega blaga, kot za tiste, ki so kupili ponaredek.

V tej raziskavi so bili tisti, ki so odgovorili, da v zadnjih 12 mesecih niso namerno kupili ponarejenega blaga, vprašani, kateri so glavni razlogi, da tega niso storili. Razpoložljivost cenovno dostopnih izvornih izdelkov je glavni razlog za neкупovanje ponaredkov. V primerjavi s tistimi, ki so namerno kupili ponaredek, pa tisti, ki tega niso storili, precej pogosteje tega niso storili, ker razumejo škodo, povzročeno proizvajalcem, zaposlitvam in gospodarstvu – 48 % oziroma 41 % tistih, ki niso kupili ponaredkov, je navedlo, da so to ključni razlogi, med tistimi, ki so kupili ponaredek, pa je bilo takih 24 %. Iz tega je mogoče sklepati, da je ozaveščenost o negativnih vplivih povezana s kupovanjem (ali neкупovanjem) ponarejenega blaga.

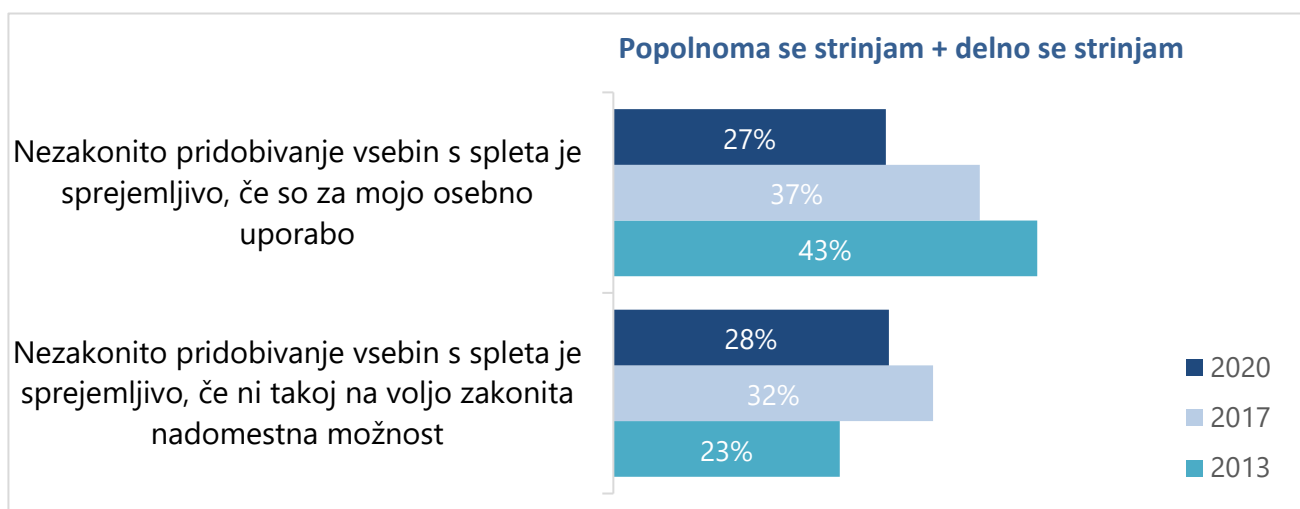
Zdi se, da na mlade vpliva slaba osebna izkušnja s kupovanjem ponaredkov. Mladi, ki v zadnjih 12 mesecih **niso** namerno kupili ponarejenega blaga, so se pogosto izogibali ponaredkom, ker so imeli slabo osebno izkušnjo z njihovim nakupom v preteklosti – to je navedlo 31 % mladih, starih od 15 do 24 let, od vseh anketirancev pa je bilo takih 23 %. Mlajši anketiranci so hkrati tudi redkeje navedli, da ponaredkov ne kupujejo, ker razumejo škodo, povzročeno proizvajalcem, zaposlitvam in gospodarstvu (42 % in 34 % mladih, starih od 15 do 24 let, je to navedlo kot ključni dejavnik za neкупovanje ponaredkov).

PIRATSKE SPLETNE VSEBINE – MNENJA IN UPORABA

Sprejemljivost uporabe nezakonitih virov za dostopanje do digitalnih vsebin za osebno uporabo se je zelo zmanjšala, medtem ko se je delež tistih, ki menijo, da je sprejemljiva, če ni na voljo zakonitih drugih možnosti, ostal nespremenjen.

Dostopanje do piratskih spletnih vsebin je vse manj sprejemljivo. V tej študiji je bilo ugotovljeno, da se je delež ljudi v EU, ki menijo, da je sprejemljivo nezakonito pridobiti spletno vsebino, če je ta za osebno uporabo, po rahlem zmanjšanju leta 2017 od leta 2013 skupno zmanjšal za 15 odstotnih točk. Hkrati jih je 28 % navedlo, da je pridobivanje spletnih vsebin prek nezakonitih virov sprejemljivo, če ni na voljo zakonite druge možnosti.

Odnos do piratskih spletnih vsebin ⁽³⁾

Leta 2020 je ozaveščenost o zakoniti ponudbi ne glede na vrsto spletnih vsebin precej višja kot pred tremi leti.

Več kot dve tretjini ljudi v Evropi ve, da je na voljo zakonita ponudba za tri kategorije spletnih vsebin: filme, glasbo in televizijske nadaljevanke. Z zakonito ponudbo za glasbo, filme, televizijske nadaljevanke in video igre so najboljše seznanjene mlajše demografske skupine.

Še naprej se vse bolj daje prednost izbiri zakonitih virov, kadar so te zakonite možnosti cenovno dostopne. Poleg tega se vse pogosteje meni, da so vsebine, ki so na voljo na zakonitih storitvah, bolj kakovostne in raznolike kot vsebine iz nezakonitih virov.

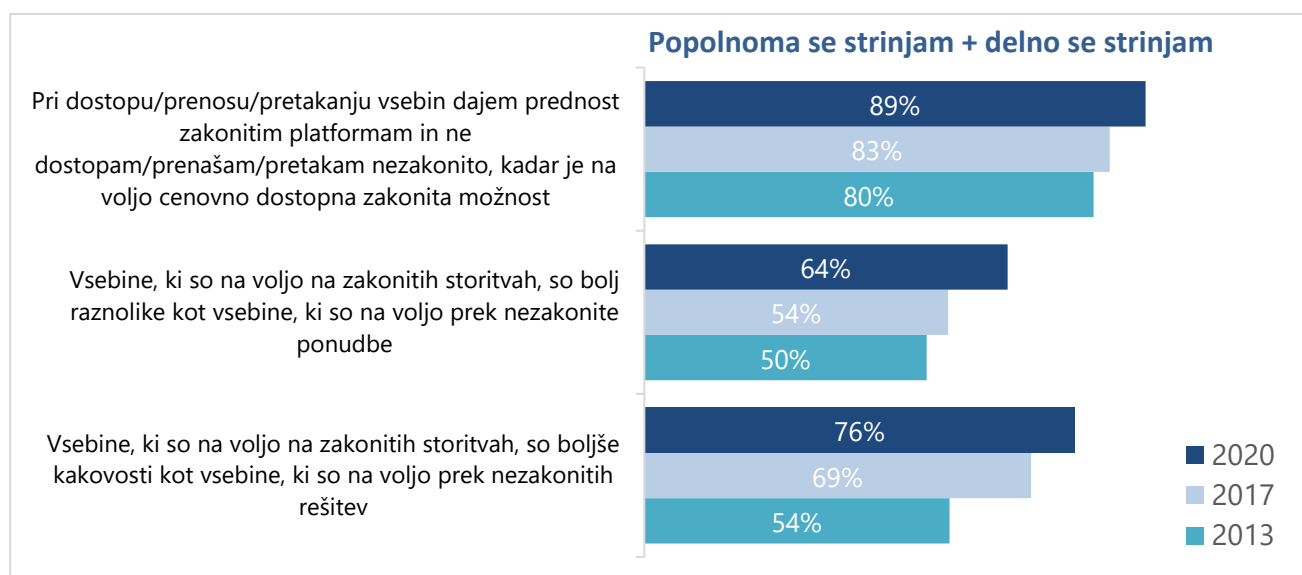
Evropejci očitno dajejo prednost zakonitim spletnim vsebinam, če so cenovno dostopne. Velika večina (89 %) se „popolnoma strinja“ ali „delno strinja“ s trditvijo „Če je na voljo cenovno dostopna zakonita možnost, pri dostopu/prenosu/prekakanju vsebin dajem prednost zakonitim platformam in ne dostopam/prenašam/prekakanju nezakonito“.

Dobre možnosti so tudi glede kakovosti in raznolikosti vsebin, ki so na voljo z zakonitimi storitvami. Več kot tri četrtine (76 %) se jih „popolnoma strinja“ ali „delno strinja“, da so vsebine, ki so na voljo z zakonitimi storitvami, kakovostnejše kot vsebine, ki so na voljo prek nezakonitih virov. V tej raziskavi se je od prve študije iz leta 2013 precej povečal delež anketirancev, ki se strinjajo, da je kakovost zakonitih storitev boljša v primerjavi z nezakonitimi viri.

Z leti se je za 9 odstotnih točk povečal tudi delež anketirancev, ki dajejo prednost zakonitim spletnim vsebinam, če so cenovno dostopne. Čeprav je to še vedno najprepričljivejša spodbuda za izbiro zakonitih možnosti, se od leta 2013 delež tistih, ki se strinjajo s to trditvijo, ni tako zelo povečal kot delež tistih, ki se strinjajo, da so vsebine, ki so na voljo z zakonitimi storitvami, bolj kakovostne (+22 odstotnih točk) in raznolike (+14 odstotnih točk) kot vsebine, ki so na voljo prek nezakonitih virov.

⁽³⁾ Vir: Vprašanje 3: Navedite, ali se popolnoma strinjate, delno strinjate, strinjate, delno ne strinjate ali sploh ne strinjate z naslednjimi trditvami: (skupna baza; n = 25 636). VPRAŠANJE GLEDE TRENDA.

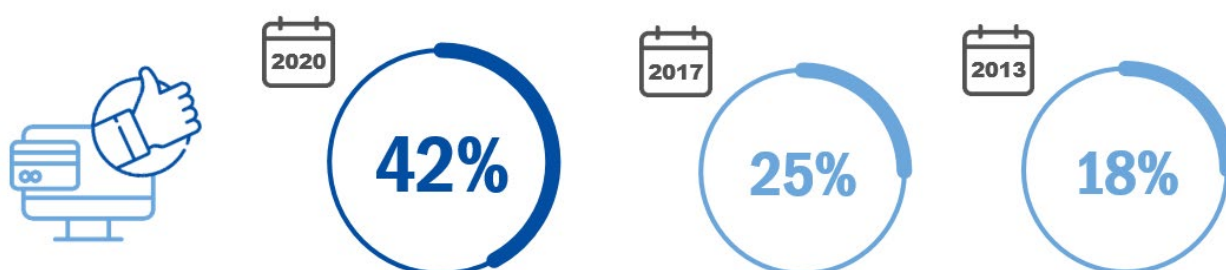
Mnenja o zakoniti ponudbi, trend od leta 2013 ⁽⁴⁾

Plačevanje za spletne vsebine iz zakonitih virov je veliko bolj razširjeno.

Dajanje prednosti uporabi zakonitim virom za digitalne vsebine je razvidno iz precejšnje rasti deleža anketirancev, ki so dejansko plačali za dostop do vsebin iz zakonitih spletnih virov. Za dostop do avtorsko zaščitene vsebin, njihov prenos ali pretakanje z zakonite spletne storitve so plačali več kot 4 od 10 Evropejcev (42 %), kar je precejšnje povečanje (+17 odstotnih točk) od leta 2017. To število se je v primerjavi z letom 2013 več kot podvojilo (+24 odstotnih točk). Te ugotovitve so v skladu z drugimi najnovejšimi študijami, v katerih je bilo ugotovljeno podobno povečanje uporabe storitev spletne naročnine, vendar pa se zdi, da je ta razvoj okrepila samo pandemija COVID-19 ⁽⁵⁾.

Plačevanje za spletne vsebine z zakonite storitve ⁽⁶⁾

⁽⁴⁾ Vir: Vprašanje 7: Za vsako od naslednjih trditev o zakoniti ponudbi, ki omogoča dostop do spletnih vsebin, kot so glasba in filmi, navedite, ali se popolnoma strinjate, delno strinjate, delno ne strinjate ali sploh ne strinjate. (Skupna baza; n = 25 636.) VPRAŠANJE GLEDE TRENDA.

⁽⁵⁾ Glej na primer: <https://www.digitaltveurope.com/2020/05/11/coronavirus-accelerates-global-svod-growth/>

⁽⁶⁾ Vir: Vprašanje 4b: Kaj od naštetega ste storili v zadnjih 12 mesecih? – Plačali za dostop do avtorsko-zaščitene vsebine, njen prenos ali pretakanje z zakonite spletne storitve (npr. glasbe, video posnetka, filma ali televizijske nadaljevanke) (skupna baza; n = 25 636). VPRAŠANJE GLEDE TRENDA.

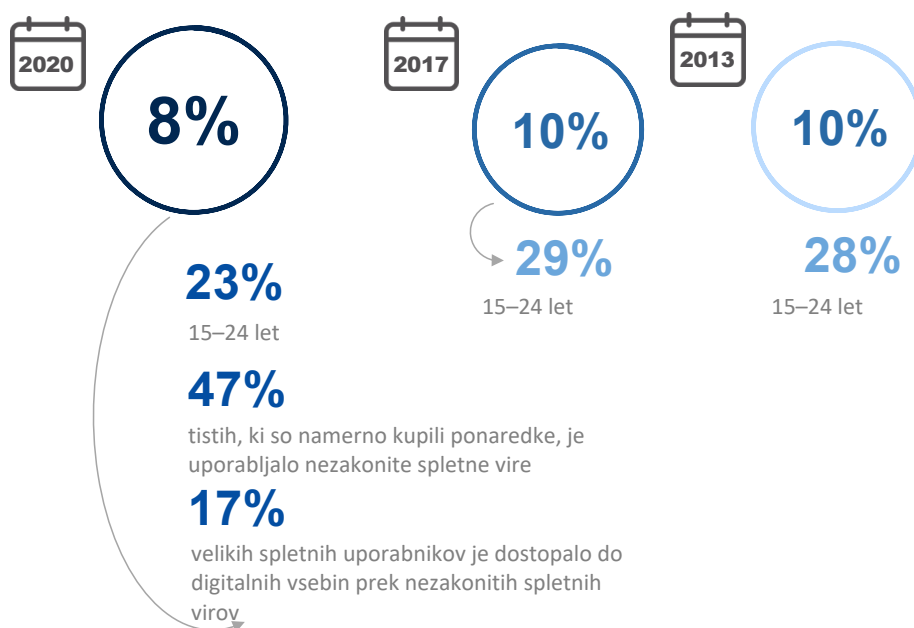
Za tiste, ki so navedli, da niso dostopali do digitalnih vsebin prek nezakonitih storitev, je glavni dejavnik razpoložljivost cenovno dostopnih vsebin iz zakonitih virov.

Skoraj polovica (48 %) tistih, ki niso uporabili nezakonitih virov za spletne vsebine, tega ni storila zaradi razpoložljivosti cenovno dostopnih vsebin iz zakonitih virov. Enako (48 %) jih k temu spodbuja tudi razumevanje škode, ki jo glasbenikom, pisateljem, umetnikom in ustvarjalcem povzroči kršitev pravic intelektualne lastnine.

Zaradi večje uporabe zakonitih virov za digitalne vsebine se ni znatno zmanjšala uporaba nezakonitih virov, se je pa rahlo zmanjšal delež ljudi v Evropi, ki priznajo, da za digitalne vsebine uporabljajo nezakonite spletne vire.

Približno 1 od 10 anketiranih Evropejcev (8 %) je priznal, da je v zadnjih 12 mesecih namerno uporabil piratsko spletno vsebino, kar je samo malo manj kot leta 2017 in 2013 (–2 odstotni točki) Delež, ki priznava uporabo nezakonitih virov, se povečuje med mladimi starostnimi skupinami in intenzivnimi spletnimi uporabniki. Zanimivo je, da so tisti, ki so namerno dostopili do nezakonite spletne vsebine, tudi pogosteje kupili spletno vsebino. Iz tega je mogoče sklepati, da ljudje v Evropi za dostopanje do vsebin, ki jih potrebujejo, prehajajo med zakonitimi in nezakonitimi viri. Kot je navedeno zgoraj, se ljudje, ki za digitalne vsebine dostopajo do nezakonitih virov, in ljudje, ki kupujejo ponaredke, jasno prekrivajo.

Namerno dostopanje do vsebin iz nezakonitih spletnih virov, jih preneslo ali pretakalo ⁽⁷⁾

Zmeda glede tega, kaj je zakoniti ali nezakoniti vir, je še naprej enaka, prizadevanje za ugotovitev, ali so viri zakoniti ali ne, pa se povečuje.

(7) Vir: Vprašanje 4b: Kaj od naštetega ste storili v zadnjih 12 mesecih? – Namerno dostopil/-a do vsebin iz nezakonitih spletnih virov, jih prenesel/-la ali pretakal/-a (skupna baza; n = 25 636). VPRAŠANJE GLEDE TRENDNA.

Med letoma 2013 in 2017 je naraščala zmeda glede tega, kaj je zakoniti ali nezakoniti vir, vendar se je ta trend ustavil. Glede na sedanji trend ostaja delež tistih, ki so negotovi glede tega, kaj je zakonita ali nezakonita ponudba, stalen (23 % v primerjavi s 24 % leta 2017).

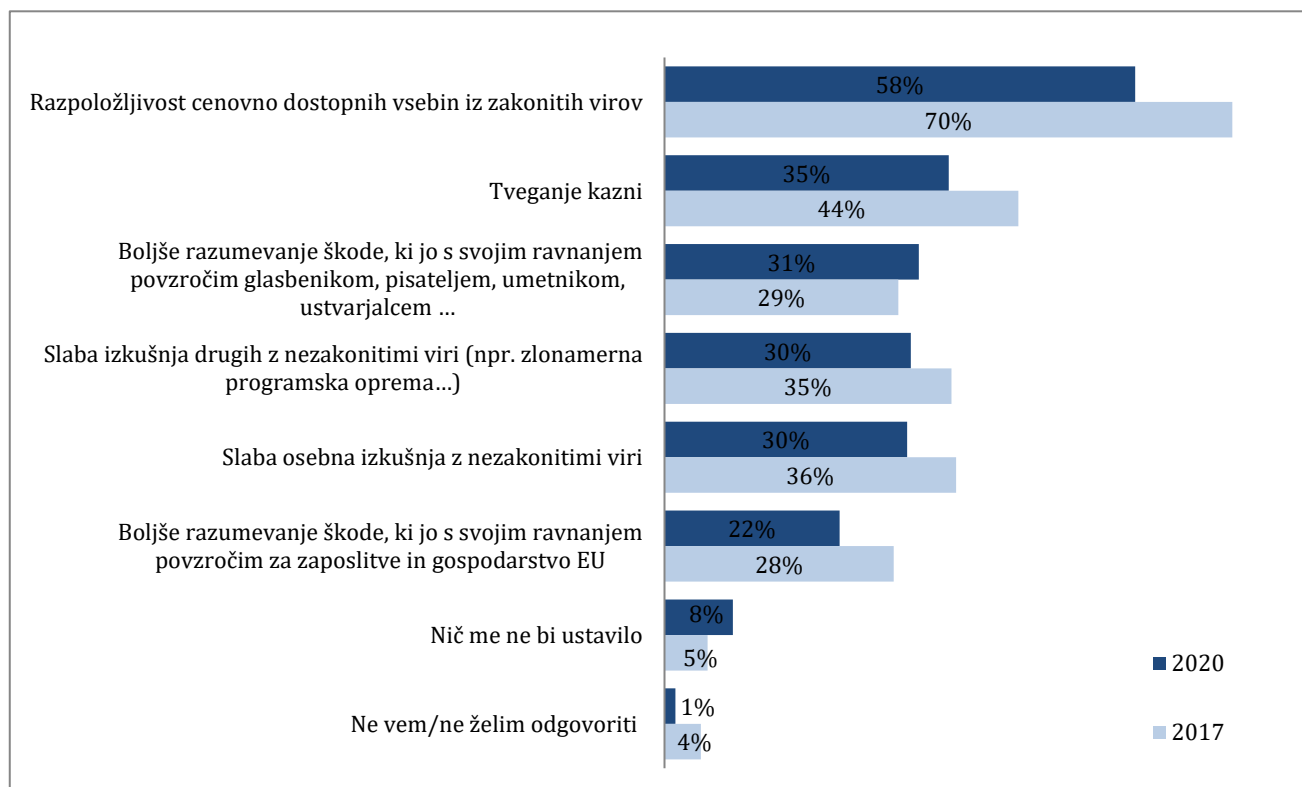
Ta trend dokazuje povečana uporaba zakonitih spletnih virov in dajanje prednosti tem zakonitim virom. To podpira tudi povečanje deleža tistih, ki raziščejo, ali je spletna vsebina iz zakonitega vira ali ne, in sicer s 14 %, kolikor je znašal leta 2017, na 20 % leta 2020.

Nalaganje avtorsko zaščitene spletne vsebine (kot so glasba, video posnetek, film ali televizijska nadaljevanka) za izmenjavo z drugimi spletnimi uporabniki je v primerjavi z uporabo piratskih spletnih vsebin manj razširjeno, saj je samo 7 % anketirancev priznalo, da so to storili v zadnjih 12 mesecih. Še manj (3 %) jih je priznalo, da so za dostopanje do piratskih vsebin uporabili nezakonite pretočne naprave, kot so TV-komunikatorji z vnaprej nameščenimi aplikacijami. Obe ti nezakoniti dejavnosti se ne moreta šteti za nepomembni, saj se zanj pogosteje odločijo mladi. V starostni skupini od 15 do 24 let jih je 15 % naložilo avtorsko zaščitene vsebine, 7 % pa je uporabilo nezakonite pretočne naprave.

Razpoložljivost cenovno dostopnih vsebin je še naprej glavni razlog, zaradi katerega bi tisti, ki dostopajo do nezakonitih virov, to prenehali, čeprav se je njegov pomen precej zmanjšal. Precej se je zmanjšal tudi pomen argumentov, da so vsebine za osebno uporabo.

Razpoložljivost cenovno dostopnih vsebin iz zakonitih virov je najpogosteje naveden razlog za prenehanje uporabe piratskih spletnih vsebin, sledita mu tveganje kazni in boljše razumevanje škode, povzročene ustvarjalcem. Delež tistih, ki so navedli, da bi zaradi razpoložljivosti cenovno dostopnih vsebin iz zakonitih virov prenehali uporabljati piratske vsebine, se je od leta 2017 precej zmanjšal (–12 odstotnih točk).

Zaradi česa bi ljudje prenehali uporabljati piratske spletne vsebine?⁽⁸⁾

⁽⁸⁾ Vir: Vprašanje 9a: Navedli ste, da ste v zadnjih 12 mesecih za spletne vsebine namerno uporabili nezakonite vire (spletna mesta). Zaradi česa vse bi prenehali uporabljati nezakonite vire? (Skupna baza; n = 2 434.) VPRAŠANJE GLEDE TRENDA.

EVROPSKI DRŽAVLJANI IN INTELKTUALNA LASTNINA:

ZAZNAVANJE, OZAVEŠČENOST IN VEDENJE – 2020

POVZETEK

NOVEMBER 2020